

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Heleny Hrubé, Ph.D, ve věci

žalobců: a) Ing. Z. J.
bytem X

b) L. J.
bytem X

c) M. J.
bytem X

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Pavlem Říčkou
sídlem Türkova 2319/5b, 149 00 Praha 4, Chodov

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2017, č. j. 077556/2017/KUSK,
sp. zn. SZ 042405/2017/KUSK ÚSŘ/Hr,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

1. Žalobou odeslanou dne 28. 8. 2017 se žalobci domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a současně potvrzeno usnesení Úřadu městyse Štěchovice, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 3. 2. 2017, č. j. 0449/17/SUS/IKa, sp. zn. 0449/17 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“). Rozhodnutím stavebního úřadu bylo dle § 60 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním

plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2006 (dále jen „stavební zákon“) zastaveno řízení o společné žádosti žalobců o vydání stavebního povolení na stavbu rodinného domu včetně žumpy a propanového zásobníku na pozemku parc. č. X v k. ú. P. u S. (dále jen „stavba“), rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 6. 2017.

2. Dle žalobců je napadené rozhodnutí neurčité pro nesrozumitelnost a neúplnost jeho odůvodnění. Žalovaný v napadeném rozhodnutí totiž posuzoval otázky, které jsou v rozporu s obsahem spisu, a nezabýval se procesními a formálními vadami rozhodnutí stavebního úřadu. Zejména žalovaný zcela opominul, že rozhodnutí stavebního úřadu je nesprávně datováno. Napadené rozhodnutí je neúplné, neboť žalovaný nepřezkoumal odvolací námitku absence výzvy stavebního úřadu k seznámení žalobců se správním spisem před vydáním rozhodnutí.
3. Žalovaný se žalobou nesouhlasil, navrhl ji v plném rozsahu zamítnout. Vyjádření žalovaného k jednotlivým žalobním bodům soud uvádí níže u každého z žalobních bodů.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

4. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
5. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 s. ř. s.], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.]. Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
7. Rozhodnutím ze dne 8. 2. 1999, č. j. 096-912/99/S/ÚR (dále jen „územní rozhodnutí“), stavební úřad schválil žádost žalobkyně b) a Ing. D. J. (dále též „stavebníci“) o umístění stavby 3 rodinných domků a přístupové komunikace na pozemku parc. č. X a parc. č. X v k. ú. P. u S. (*pozn. soudu: žádost stavebníků se v předané spisové dokumentaci nenachází*).
8. V bodě 2 tohoto územního rozhodnutí mělo být stanoveno, že „[j]ako podmiňující investice bude vybudována přístupová komunikace s trvale zpevněným povrchem dle ČSN 73 61 10 s příslušnou kategor. vozovky a obratištěm zaručujícím přjezd vozidel pro svoz komunálního odpadu a požární techniky.“
9. Dne 7. 9. 1999 stavební úřad vydal stavební povolení na stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. X v k. ú. P. u S. (*pozn. soudu: ani toto stavební povolení se v předané spisové dokumentaci nenachází*).
10. Rozhodnutím Okresního úřadu Praha – západ ze dne 8. 12. 1999, č. j. Výst.Odv.332/5, sp. zn. 2984/99-Ks, bylo k odvolání obce S. rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 8. 2. 1999 zrušeno a věc byla stavebnímu úřadu vrácena k novému projednání a rozhodnutí, mimo jiné z důvodu, že dokumentace nesplňuje podmínku č. 2 územního rozhodnutí. Odvolací orgán stavebnímu úřadu zároveň uložil, aby v novém projednání věci vyzval žadatele k doplnění chybějících dokladů.

11. S odkazem na výše uvedené rozhodnutí Okresního úřadu Praha – západ ze dne 8. 12. 1999 stavební úřad přípisem ze dne 21. 2. 2006 vyzval stavebníky, aby do 6 měsíců doplnili chybějící podklady, a současně vydal rozhodnutí o přerušení stavebního řízení do doby doložení těchto podkladů. Dne 21. 8. 2006 stavebníci požádali o prodloužení stanovené lhůty pro doplnění žádosti.
12. Rozhodnutím ze dne 15. 5. 2007, č. j. 479/06/07, stavební úřad žádost stavebníků o vydání stavebního povolení zamítl, a to z důvodu nesplnění podmínky č. 2 územního rozhodnutí – vybudování přístupové komunikace [pozn. soudu: v tomto rozhodnutí byl mezi účastníky řízení poprvé zařazen i žalobce c), který do té doby v řízení vystupoval pouze jako zmocněnec stavebníků].
13. Na základě odvolání stavebníků žalovaný svým rozhodnutím ze dne 12. 7. 2007, č. j. 103605/2007/KUSK, zamítavé rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a vrátil věc stavebnímu úřadu k novému projednání. Žalovaný uložil stavebnímu úřadu mimo jiné opětovně posoudit a projednat předběžnou otázku splnění podmínek územního rozhodnutí, popřípadě vyzvat stavebníky podle § 60 odst. 1 stavebního zákona s řádným poučením.
14. Na toto rozhodnutí stavební úřad reagoval vydáním přípisu ze dne 19. 9. 2007, nazvaného „výzva a rozhodnutí“, kterým stavebníkům uložil, aby nejpozději do 31. 12. 2007 svou žádost doplnili o chybějící podklady, a současně s odkazem na ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění účinném do 31. 12. 2004 (dále jen „správní řád z roku 1967“), řízení o vydání stavebního povolení přerušil.
15. V letech 2007 až 2011 stavebníci opakovaně žádali stavební úřad o prodloužení lhůty k doplnění žádosti o vydání stavebního povolení (konkrétně žádostmi ze dne 12. 11. 2007, 16. 3. 2008, 5. 12. 2008, 18. 5. 2009, 21. 12. 2009, 24. 5. 2010, 27. 6. 2011), přičemž stavební úřad na tyto žádosti o prodloužení lhůty oficiálně reagoval pouze jednou, a to přípisem ze dne 6. 1. 2010, ve kterém sdělil, že bere na vědomí prodloužení lhůty k doložení dokladů do 31. 5. 2010. V přiložené e-mailové komunikaci ze dne 4. 8. 2010 mezi stavebním úřadem a zástupcem stavebníků je mimo jiné uvedeno, že stavební úřad vzal na vědomí žádost stavebníků o prodloužení lhůty k doložení dokladů do 31. 5. 2011.
16. V přípise ze dne 13. 12. 2011, stavební úřad žalobce vyzval, aby do 15 dnů doložili skončení řízení s obcí o připojení pozemku parc. č. X na místní komunikaci a povolení na rozšíření komunikace. Tento přípis (výzva) neobsahoval poučení o následcích v případě nedoložení všech podkladů ve stanovené lhůtě.
17. Usnesením ze dne 10. 1. 2012, č. j. 0024/12, stavební úřad zastavil řízení, a to z důvodu nedoplnění žádosti ve lhůtě stanovené stavebním úřadem ve výzvě ze dne 13. 12. 2011. Proti tomuto usnesení podali žalobci odvolání. Žalovaný odvolání žalobců rozhodnutím ze dne 25. 4. 2012, sp. zn. SZ 034913/2012/KUSK REG/Kt, č. j. 069225/2012/KUSK REG/Kt zamítl a usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 1. 2012 potvrdil.
18. Na základě žaloby žalobců ke zdejšímu soudu soud rozsudkem ze dne 26. 11. 2014, č. j. 46 A 40/2012-52, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2012 a též usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 1. 2012, a to z důvodu, že pro vydání usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 1. 2012 nebyly splněny všechny zákonné podmínky, protože ve výzvě stavebního úřadu ze dne 13. 12. 2011 chybělo upozornění na následky v případě neodstranění vad žádosti. Soud v tomto rozsudku vyjádřil i závazný právní názor, dle

kterého „[v] dalším řízení bude třeba, aby si stavební úřad nejprve vyjasnil, zda i nadále trvají účinky přerušení předmětného řízení stavebního řízení (viz jeho přípis ze dne 19. 9. 2007, č. j. 973/07) či zda je možno v tomto řízení pokračovat. Shledá-li, že je stále aktuální, aby žalobce a stavebníci doplnili chybějící podklady či jinak odstranili vady své žádosti, pak při případné výzvě k odstranění nedostatků neopomene dodržet všechny zákonné náležitosti této výzvy dle § 60 odst. 2 stavebního zákona a podpůrně dle § 19 odst. 3 starého správního řádu (tzn. včetně upozornění či poučení, jaký význam může mít neodstranění nedostatků pro další průběh řízení). Dojde-li následně k tomu, že účastníci řízení požádají o prodloužení lhůty k odstranění nedostatků, bude nanejvýš vhodné, aby jim stavební úřad jednoznačně sdělil, zda lhůtu prodlužuje či nikoliv.“

19. Dne 19. 2. 2015 stavební úřad rozhodnutím sdělil žalobcům, že pokračuje v řízení a vyzval je, aby „do 60 dnů od obdržení této výzvy předložili doklady, a to 1. Povolení na komunikaci a připojení pozemku p. č. X na místní komunikaci, 2. Doklad o tom, že povolení na studnu vydané dne 1. 4. 2009, č. j. 2337/2007/OHK vb-st je platné, nebo že studna byla na základě uvedeného povolení provedena.“ Uvedené rozhodnutí stavebního úřadu obsahovalo i poučení o následcích nesplnění výzvy v podobě pohrůžky zastavením řízení. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobců dne 24. 2. 2015.
20. Dne 20. 4. 2015 požádali žalobci prostřednictvím svého zástupce o přerušení řízení na dobu neurčitou s tím, že s ohledem na délku trvání stavebního i soudního řízení byli nuceni podat nové žádosti o připojení na uvedenou komunikaci a výstavbu studny. Dne 24. 4. 2015 pracovnice stavebního úřadu zástupci žalobců emailem sdělila, že na základě žádosti žalobců bude stavební řízení ve věci stavby přerušeno podle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád z roku 2004“), přičemž zároveň žalobce vyzvala k doplnění lhůty, po kterou má být dle návrhu žalobců řízení přerušeno. Vyjádření žalobců urgovala opětovně emailem dne 13. 5. 2015, a na ten zástupce žalobců uvedl, že byla zaslána žádost o přerušení řízení o 24 měsíců, a to z důvodu řešení komunikace.
21. Dne 20. 5. 2015 stavební úřad žalobcům sdělil, že v řízení pokračuje, s odůvodněním, že žalobci ve lhůtě určené rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 19. 2. 2015 požádali stavební úřad o přerušení stavebního řízení na stavbu.
22. Dne 9. 7. 2015 stavební úřad pozval žalobce k ústnímu jednání dne 11. 8. 2015 s tím, že jim uložil na ústním jednání předložit „*důkaz o předběžné otázce podle ustanovení § 57 odst. 4 správního řádu – podání žádosti na stavbu komunikace a podání žádosti o připojení pozemku p. č. X na místní komunikaci na příslušný silniční správní úřad.*“
23. Při ústním jednání dne 11. 8. 2015 starosta obce S. předložil zamítavé rozhodnutí Obecního úřadu S. ze dne 13. 7. 2015, č. j. OúSI – 328/2015/Ne, kterým žádosti o napojení pozemku p. č. X na komunikaci p. č. X nebylo vyhověno.
24. Usnesením ze dne 20. 10. 2015 stavební úřad řízení přerušil do doby, než žalobci stavebnímu úřadu doloží důkazy o podání žádosti na stavbu komunikace p. č. X na příslušný silniční správní úřad a dále rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje o odvolání proti rozhodnutí obce S. ze dne 13. 7. 2015, č. j. OúSI-328/2015/Ne. Ke splnění této povinnosti stavební úřad stanovil lhůtu 90 dnů od obdržení usnesení. Usnesení bylo doručeno zástupci žalobců dne 22. 10. 2015.

25. Dne 3. 2. 2016 nařídil stavební úřad ústní jednání ve věci. Během jednání starosta obce S. navrhnul ukončit řízení z důvodu, že nebyly splněny podmínky stanovené stavebním úřadem ve výzvě k doplnění žádosti ze dne 19. 2. 2015, neboť žalobci dosud nepožádali vlastníka pozemku o souhlas s vybudováním komunikace na pozemku parc. č. X v souladu s podmínkou č. 2 územního rozhodnutí ze dne 8. 2. 1999. Zástupce žalobců požadoval stavební úřad vymezit „*odkud má být komunikace vybudována a potvrdit, že budovaná komunikace bude v šíři cca 3,5 m nejméně. Na základě této informace bude vlastník tj. Obec S. požádán o schválení záměru. Stavebník s obcí doposud nejednal, protože bylo právnímu zástupci telefonicky sděleno, že obec s tím nesouhlasí a nebude se tím zabývat. Pokud se týká studny, stavebník požádá do 2 dnů o stavební povolení.*“
26. Dne 22. 3. 2016 zaslal zástupce žalobců starostovi obce S. „*žádost o projednání záměru žalobců na výstavbu komunikace úpravou a přestavbou stávající komunikace na pozemku parc. č. X, v k. ú. P. u S. (nyní ostatní komunikace).*“ K této žádosti starosta obce S. sdělil, že nová komunikace by měla být součástí pozemků i jiných vlastníků než žalobců a z tohoto důvodu je nezbytný i souhlas těchto dalších vlastníků k záměru žalobců. I přes uvedené ovšem žalobci ke své žádosti nepředložili nezbytné dokumenty, a proto záměr žalobců nelze projednat.
27. Tentýž den vznesl zástupce žalobců námitku podjatosti úředně oprávněné osoby stavebního úřadu I. K. se zdůvodněním, že na jmenovanou má být vyvíjen nátlak, aby řízení bylo urychleně ukončeno a zastaveno. Zároveň zástupce žalobce uvedl, že „*žádost o stavební povolení na studnu byla podána minulý pátek dle příslibu stavebníka a žádost o komunikace podáme v horizontu do 5. 4. 2016.*“
28. Výzvou ze dne 4. 4. 2016 vyzval stavební úřad žalobce k vyjádření se ohledně případné podjatosti stavebního úřadu, dále sdělil žalobcům skutečnosti týkající se vymezení délky a šíře komunikace.
29. Dne 26. 7. 2016 rozhodl stavební úřad, že úředně oprávněná osoba stavebního úřadu I. K. není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci stavebního řízení pro stavbu. Dne 21. 10. 2016 rozhodl žalovaný o odvolání žalobců proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu tak, že rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a odvolání žalobců zamítl.
30. Dne 18. 8. 2016 zaslal stavební úřad zástupci žalobců sdělení k žádosti o přerušení řízení, že „*vzhledem k tomu, že byla dána stavebním úřadem dostatečně dlouhá doba k projednání předběžné otázky ke splnění podmínek uvedených v bodě 2 a 5 výroku územního rozhodnutí ze dne 8. 2. 1999, stavební úřad řízení již nepřeruší a rozhodne ve věci.*“
31. Dne 28. 11. 2016 podali žalobci stavebnímu úřadu novou žádost o přerušení řízení s odůvodněním, že ve věci jsou nuceni „*učinit procesní návrh o uložení povinnosti obci umožnit provést úpravu komunikace, která je přístupovou komunikací ke splnění podmínek územního povolení – vybudování komunikace.*“ K této žádosti dne 22. 12. 2016 stavební úřad sdělil, že nebyly splněny podmínky uvedené v bodě 2 a 5 výroku územního rozhodnutí a proti řízení již nepřeruší a rozhodne ve věci.
32. Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2016 stavební úřad zastavil stavební řízení ve věci stavby. Zdůraznil, že žalobci i přes poskytnutí značného časového prostoru neodstranili podstatné vady žádosti, které stavební úřad specifikoval ve své výzvě ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1136/2015. Bez splnění podmínek územního rozhodnutí ze dne 8. 2. 1999, a též naplnění ustanovení § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání

území, jenž ukládá napojit stavbu rodinného domu na pozemní komunikaci, není možné stavbu povolit. Absence stavebních povolení na přístupovou komunikaci a na stavbu studny brání pokračování v řízení. Dále stavební úřad odkázal i na rozhodnutí Městského úřadu Černošice – odboru životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, ze dne 9. 12. 2016, jímž bylo zastaveno řízení o povolení k nakládání s vodami a o vydání stavebního povolení ve věci vrtané studny na pozemku parc. č. X, k. ú. P. u S. (žadatel M. J.) z důvodu, že žadatel ve lhůtě určené správním úřadem neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení.

33. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podali žalobci odvolání, ve kterém namítli, že rozhodnutí stavebního úřadu je nezákonné, neboť stavební úřad nedal žalobcům dostatečný prostor, aby si obstarali stavební povolení na podmiňující stavbu – komunikaci, když obec, která je vlastníkem komunikace, odmítá dát souhlas. Dále namítali, že nebyly splněny podmínky správního řádu pro seznámení se s podklady a obsahem spisu před rozhodnutím. Uvedli, že byli v řízení aktivní a stavební úřad zastavil řízení nikoliv pro jejich nečinnost, ale spíše pro délku řízení, které běží takto dlouho i pro nemožnost splnit podmínku, kterou stanovil v územním rozhodnutí sám stavební úřad. Dle žalobců stavební úřad porušil jak procesní předpisy, tak i hmotněprávní úpravu, a to pro zjevnou snahu vyhovět jednomu z účastníků – obci, na jejímž území se má stavět a která i přes platný územní plán nechce, aby se stavělo.
34. Dne 19. 6. 2017 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým rozhodnutí stavebního úřadu v plném rozsahu potvrdil a odvolání žalobců zamítl. Žalovaný poukázal na ustanovení § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a na skutečnost, že žalobci, přestože nenaplnují toto zákonné ustanovení ohledně minimální šířky komunikačního prostoru, nepodali žádost o stavební povolení na rozšíření komunikace na pozemku parc. č. X v katastrálním území P. u S. ani s touto obcí neuzavřeli plánovací smlouvu. Proto obecní úřad S. nemohl vydat souhlas s připojením předmětného pozemku pro stavbu k této komunikaci. Navíc se žalobci nevypořádali ani s dalšími podmiňujícími stavbami pro stavbu, a to s posílením rozvodů elektřiny a zajištěním pitné vody. Žalobci se tak nevypořádali s důvody, pro které bylo řízení přerušeno, a proto stavební úřad po marném uplynutí stanovené lhůty řízení rozhodnutím zastavil. Odvolací orgán uvedl, že spatřuje jako hlavní důvod k zastavení řízení nedostatečnou projektovou přípravu podmiňujících investic a nezajištění finančních prostředků na jejich realizaci. Uvedl, že pokud se stavebníkovi nepodaří dohodnout podmínky výstavby podmiňujících investic s příslušnou obcí, je pak jedinou možností jejich vybudování pomocí vlastních prostředků. V daném případě nedošlo ano k technické přípravě těchto podmiňujících investic ani k vydání potřebných povolení. Žalovaný se vypořádal i s námitkou žalobců, že stavební úřad stranil jednomu z účastníků řízení, uvedl, že s touto námitkou nesouhlasí a že stavební úřad postupoval v souladu s vyhláškou o obecných požadavcích na využívání území, stavebním zákonem a s pravomocným rozhodnutím o umístění stavby. K námitce žalobců, že nebyli vyzváni k seznámení se se správním spisem, se žalovaný nevyjádřil.
35. V souladu s ustanovením § 70 správního řádu z roku 2004 opravil stavební úřad usnesením ze dne 4. 1. 2018, č. j. 0052/18/SUS/Ika, zřejmou nesprávnost svého rozhodnutí, a to datum jeho vydání (namísto nesprávného data 3. 2. 2016 správné datum 3. 2. 2017). Tuto zjevnou nesprávnost žalobci ve svém odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu nenamítali.

Posouzení věci soudem

36. Soud v předmětné věci rozhodl podle § 51 odst. 1 věty první s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení takový postup soudu akceptovali.
37. Úkolem soudu je posoudit věc z hlediska, zda žalovaný ke dni vydání napadeného rozhodnutí řádně zjistil a zhodnotil podstatné skutkové okolnosti a zda věc správně rozhodl po právní stránce. Soud proto na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
38. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
39. Dle tvrzení žalobců v žalobě se žalovaný nevypořádal s jejich odvolacími námitkami proti rozhodnutí stavebního úřadu a napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Touto stěžejní námitkou se soud zabýval přednostně.
40. Obecně lze uvést, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu může spočívat v nedostatku důvodů anebo v jeho nesrozumitelnosti [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí se primárně týká nedostatků odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, jehož náležitosti vyplývají z ustanovení § 68 správního řádu (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, č. j. 5 As 49/2008-62, a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2018, č. j. 45 A 42/2016-54). Podle § 68 odst. 3 správního řádu je správní orgán v odůvodnění rozhodnutí povinen uvést „*důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“
41. K žalobním bodům, které žalobci v žalobě uvedli, soud uvádí:

Rozhodnutí stavebního úřadu bylo nesprávně datováno

42. K této námitce žalovaný uvedl, že ji v odvolání žalobci neuvedli. Navíc stavební úřad tuto zjevnou nesprávnost dne 4. 1. 2018 napravit.
43. Vyjádření žalovaného, že tuto námitku žalobci v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu nenamítali, je pravdivé. Žalovaný se proto touto námitkou nemohl zabývat, a to

ani z úřední povinnosti. Navíc uvedená chyba je zjevnou chybou v psaní, kterou stavební úřad usnesením ze dne 4. 1. 2018, č. j. 0052/18/SUS/Ika napravil. Tato zjevná chyba nemá vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu i napadeného rozhodnutí. Tento žalobní bod není důvodný.

Žalovaný se nezabýval odvolací námitkou žalobců, že stavební úřad nevyzval „účastníka řízení“ k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí

44. K této námitce žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že je neurčitá, není zřejmé, jakého konkrétního účastníka mají žalobci na mysli. Mimo jiné žalobci byli opakovaně vyzýváni k prostudování spisu již v předchozích fázích stavebního řízení, například dne 3. 2. 2016. Žalobci na svých právech nebyli zkráceni, neboť stavební úřad již nemusel žalobce seznamovat s tím, že nepředložili ve stanovené lhůtě podklady pro rozhodnutí.
45. Soud uvádí, že ve svém odvolání žalobci tuto skutečnost namítali a žalovaný se touto námitkou nezabýval. Soud považuje shodně jako žalovaný tuto námitku za neurčitou. Ovšem i v případě, že by námitku žalobců za určitou považoval, nebylo by uvedené opominutí žalovaného (tj. nevyporádání se s touto námitkou) důvodem nezákonnosti rozhodnutí stavebního úřadu, a nemělo by ani za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Je ovšem rozhodné, že povinnost správního úřadu seznámit účastníka s podklady dle tohoto ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu z r. 2004 je dána jen tehdy, pokud má být vydáno meritorní rozhodnutí, přičemž rozhodnutí o zastavení řízení mezi tato rozhodnutí nespadá (srovnej například rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 2. 2016, č. j. 15 A 196/2013-49, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2015, č. j. 11 A 64/2013-50). V daném případě navíc nelze pominout skutečnost, že v průběhu celého správního řízení byli žalobci s obsahem správního spisu seznamováni a všechny podklady rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu byly (minimálně) jejich právnímu zástupci známy. Nevyzváním žalobců bezprostředně před vydáním prvostupňového rozhodnutí, navíc procesního rázu, aby se vyjádřili k podkladům pro rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, tak nedošlo k porušení jejich práva na spravedlivý proces.

Žalovaný neřešil námitku týkající se lhůty a přiměřenosti a neřešil žádosti o sdělení, jaké doklady mají být předloženy

46. K této námitce žalovaný uvedl, že ji v odvolání žalobci neuvedli.
47. Vyjádření žalovaného, že tuto námitku žalobci v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu nenamítali, je pravdivé. Ani tato námitka nebyla žalobci v odvolacím řízení namítána žádným konkrétním odvolacím bodem, žalovaný se proto touto námitkou nemusel zabývat. Tento žalobní bod je nedůvodný.

Stavební úřad neposkytl žalobcům dostatečnou lhůtu k doložení podmiňující investice, přičemž stavební povolení na komunikaci nebylo možné přes nesouhlas vlastníka komunikace získat

48. Žalovaný s touto námitkou nesouhlasil. Stavební úřad žalobcům poskytl nadstandardně dlouhou dobu k doplnění jejich žádosti – cca 1 rok od výzvy ze dne 19. 2. 2015.
49. Tento žalobní bod není důvodný, s vyjádřením žalovaného k tomuto žalobnímu bodu se soud ztotožňuje. I přes výzvu stavebního úřadu ze dne 19. 2. 2015 žalobci po dobu téměř jednoho roku nedoplnili svou žádost o podklady nezbytné k vyhovění žádosti,

k doručení těchto podkladů byli přitom stavebním úřadem vyzváni opakovaně, vždy však bezvysledně. I přes tvrzení žalobců, že byli ve věci velmi aktivní, obsah správního spisu prokazuje jejich liknavost při zajišťování podkladů nezbytných pro vyhovění jejich žádosti. Naopak postoj stavebního úřadu byl až nadstandardně vstřícný, délka řízení byla na hranici přípustnosti, a to prakticky výhradně z důvodů na straně žalobců.

Řízení trpí vadou, neboť mělo být přerušeno za účelem získání souhlasu vlastníka komunikace, který lhal ohledně toho, že nebyla podána žádost o udělení souhlasu

50. Dle § 45 odst. 2 správního řádu z roku 2004, nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).
51. Podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 správní orgán může řízení usnesením přerušit „současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2“.
52. Dle ustálené judikatury správních soudů není povinností správního orgánu vždy vyhovět žádosti účastníka řízení o přerušení řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu z roku 2004. Například Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 9. 1. 2013, č. j. 5 Ca 117/2009-39, uzavřel, že žádosti účastníka o přerušení řízení není správní orgán povinen vyhovět, neobsahuje-li tato žádost žádný důvod a je-li jejím pravým cílem získat neoprávněnou výhodu. Krajský soud v Brně v rozsudku z 31. 1. 2019, č. j. 62 A 163/2017-76, uvedl, že „povinnost správního orgánu přerušit řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu z roku 2004 není automatická a neomezená. Řízení o dodatečném povolení stavby podle § 129 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 se nepřeruší, byť by o to žadatel požádal, pokud je žádost odůvodňována toliko možnou budoucí změnou právního rámce, který v době vedení řízení o dodatečném povolení stavby její dodatečné povolení neumožňuje, a to tím spíše, jde-li o změnu, jejíž proces eventuálního přijetí je teprve v rané fázi. Je na vlastníkově stavby (stavebníkovi), aby prokázal v řízení o dodatečném povolení stavby dle § 129 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 naplnění podmínek pro dodatečné povolení stavby, aniž by mu mělo být poskytováno jakékoli dobrodíní vyčkávání na eventuální pro něj (možná) příznivější právní stav.“ Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2010, č. j. 11 A 13/2010 – 25, „smyslem institutu přerušení řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu z roku 2004 je zejména umožnit účastníkovi řízení, aby měl časový prostor k tomu, aby mohl obstarat doklady potřebné pro doložení důvodnosti žádosti o zahájení řízení, popřípadě časový prostor pro to, aby zvážil, zda na své žádosti setrvá. Dobu, na kterou řízení přeruší, pak posuzuje a o její délce rozhoduje správní orgán. Správní úřad není povinen vždy na žádost účastníka řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu z roku 2004 řízení přerušit. Je oprávněn tak neučinit s odvoláním na zásady rychlosti a hospodárnosti správního řízení. V případě opaku by soud umožnil výklad, podle něhož by byl účastník správního řízení oprávněn libovolně a případně i bezdůvodně prodlužovat správní řízení.“ Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 5. 2017, č. j. 4 As 16/2017 – 45, uvedl, že „[u]stanovení § 64 odst. 2 správního řádu sice stanoví, že správní orgán má řízení na základě žádosti účastníka řízení přerušit, podle Nejvyššího správního soudu však nemůže být toto ustanovení vykládáno tak, že tak musí učinit pokaždé, kdy je o to požádán. Při rozhodování o žádosti účastníka řízení o přerušení řízení je totiž podle Nejvyššího správního soudu třeba posoudit, zda je naplněn smysl a účel institutu přerušení řízení, kterým je vypořádat se s překážkami bránícími tomu, aby správní

orgán v řízení pokračoval a vydal rozhodnutí ve věci samé, např. poskytnutím časového prostoru účastníkovi řízení k doplnění (odstranění nedostatků) jeho žádosti. Pokud je však zjevné, že účastník řízení žádostí o přerušení řízení zamýšlí řízení pouze prodlužovat a oddalovat tak rozhodnutí ve věci samé, či jinak zneužívá tento procesní institut, pak je na místě žádosti o přerušení řízení nevyhovět.“

53. Ve věci je rozhodné, že žalobci nesplnili stavebním úřadem stanovené podmínky, přestože jim byla k uvedenému poskytnuta lhůta více jak 10 let. Není podstatné, z jakého důvodu nedošlo mezi žalobci (stavebníky) a třetí osobou k dohodě. Je pouze zřejmé, že stavební úřad nemá povinnost, respektive není ani oprávněn vyhovět opakované žádosti účastníka o přerušení, jestliže tato žádost nesměruje zcela prokazatelně k vyřízení věci a byla by mimo jiné v rozporu se zásadou rychlosti správního řízení. V řízení žalobci (stavebníci) podávali stavebnímu úřadu opakované žádosti o přerušení řízení, kterým bylo stavebním úřadem formálně i neformálně vyhováno. Správní orgán nemá povinnost vyhovět opakované žádosti o prodloužení, při rozhodování o této žádosti je mimo jiné povinen posuzovat přiměřenost požadovaného prodloužení. Žalobci ve stavebním řízení již svá práva zneužívali (například opakované formální i neformální žádosti o přerušení řízení z téhož důvodu, a to bez doložené snahy nezbytné podklady zajistit, nepřítomnost žalobců/stavebníků či jejich zástupce u některých jednání stavebního úřadu). Z důvodu, že byla zastavena i správní řízení ohledně podmiňujících staveb, nebyl již jakýkoli důvod žádosti žalobců o přerušení řízení vyhovět.

Stavební úřad se nevypořádal s podáním stavebníka ze dne 2. 2. 2017

54. Žalobci zmiňované podání není součástí správního spisu, žalobci jej nedoložili a není proto zřejmé, jaké podání mají žalobci na mysli. Žalobní bod není důvodný.

Žalovaný nerefletoval vývoj věci a nezabýval se tím, zda byla lhůta přiměřená

55. Tento žalobní bod není důvodný. Nepřiměřenost lhůty, přičemž ze žaloby není ani zřejmé, jaké konkrétní lhůty, nebyla žalobci v odvolání namítána, žalovaný se proto s ní nemohl vypořádat. Z rozhodnutí žalovaného jednoznačně vyplývá, že žalovaný vývoj věci řádně posoudil a veškeré skutečnosti rozhodné ve věci zohlednil. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 2 Azs 67/2017 – 40, „*správní orgán není povinen vyhovět žádosti žadatele ve smyslu § 64 odst. 2 správního řádu, neboť i takovou žádost je třeba posuzovat prizmatem kategorie nezbytnosti dle § 64 odst. 4 téhož zákona. Správní orgán přihlíží k návrhu účastníka, pokud jde o dobu, po kterou má přerušení řízení trvat, z čehož vyplývá, že tímto návrhem není striktně vázán. Správnímu orgánu nemusí být z dosavadního průběhu řízení a shromážděných podkladů zřejmé důvody, z nichž by případná nezbytnost přerušení řízení mohla plynout, pročez takové důvody pak musí uplatnit žadatel. Posouzení jejich relevance je však opět v rukou správního orgánu.*“
56. V návaznosti na výše uvedené soud proto shrnuje, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný se s rozhodnými námitkami žalobců, které žalobci uvedli v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu a které by mohly v případě jejich důvodnosti způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, jednoznačně a srozumitelně vypořádal. Nevypořádání žalovaného s námitkou absence výzvy stavebního úřadu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, není podstatnou vadou rozhodnutí,

kteřá by měla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Shodně tak postup stavebního úřadu netrpí takovými vadami, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, stavební úřad nevybočil z mezí správního uvážení a zásady správního řízení neporušil. Povinností stavebního úřadu nebylo vyhovět žádosti žalobců ze dne 28. 11. 2016 o přerušení řízení. Naopak další přerušení řízení by již bylo kontraproduktivní, v rozporu se zásadou rychlosti i výše citovanou judikaturou soudů.

Závěr a náklady řízení

57. Vzhledem k tomu, že neshledal žádné zásadní závady v postupu a rozhodnutí stavebního úřadu ani žalovaného, soud výrokem I tohoto rozsudku žalobu jako nedůvodnou zamítl.
58. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když ve sporu neúspěšným žalobcům nepřísluší právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku a úspěšnému žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud výrokem II tohoto rozsudku vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

